

3. Юденко А. В. LPI як показник конкурентоспроможності та потенціалу логістичного забезпечення України стосовно країн Європейського Союзу / А. В. Юденко // Бізнес-інформ. – 2018 – № 1. – С. 54-59.

4. Logistics Performance Index LPI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: lpi.worldbank.org/international/aggregated-ranking.

УДК 338.2:330.322

Є. О. БОЙКО

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова,

О. П. ПОПОВИЧ

Мукачівський державний університет

СТАЛЕ АГРОВИРОБНИЦТВО В УМОВАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

Ідеї сталого розвитку як основної парадигми подальшого розвитку людства формувалися протягом досить тривалого часу. Вони почали переважати в 1960-1970-х рр. минулого століття. Сталося це тоді, коли ряд екологічних та соціально-економічних проблем стали загрожувати життю сучасних і майбутніх поколінь. До них слід віднести: деградацію навколишнього середовища (забруднення продуктів харчування хімікатами, опустелювання, заболочування, забруднення поверхневих і підземних вод, зменшення видового різноманіття живих організмів, захворювання, генетичні відхилення, скорочення тривалості життя, поява кислотних дощів, скорочення озонового шару, глобальне потепління клімату та інші екологічні проблеми); використання низько ефективних ресурсознищуючих технологій; диспропорції в умовах соціально-економічного розвитку між розвиненими і країнами, що розвиваються; розширення масштабів бідності і зростання диференціації між бідними і багатими; продовольча криза і поширення голоду; виснаження і загострення дефіциту мінерально-сировинних та енергетичних ресурсів тощо.

Можна відзначити, що на сучасному етапі розвитку світової економіки найбільш важливими є рішення прийняті Конференцією ООН з питань сталого розвитку «Ріо +20», відповідно до яких передбачено реалізацію низки заходів, таких як:

- «перехід до більш безпечних для екології моделей економіки із зосередженням уваги на подоланні бідності;

ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗРУШЕНЬ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

- більш широке використання поновлюваних джерел енергії, що дозволить істотно скоротити викиди вуглецю й масштаби забруднення середовища життя, одночасно сприяючи економічному зростанню;
- захист океанів від вилову риби, руйнування морських екосистем і негативного впливу зміни клімату;
- раціональна облаштованість міст і створення в них більш сприятливих умов для життя;
- більш ефективне управління лісовими ресурсами, що сприятиме скороченню масштабів знеліснення удвічі до 2030 року та дасть змогу уникнути, за нашими оцінками, збитку в 3,7 трлн дол. США від зміни клімату в результаті викиду парникових газів;
- збереження біорізноманіття;
- збільшення чистої води й виробництва медичних препаратів, забезпечуваних лісами;
- поліпшення способів збереження й управління водними ресурсами з метою сприяння розвитку й захисту від опустелювання» [1].

Хоча останнім часом до сталого розвитку як парадигми розвитку людства висловлюють багато зауважень, але багато з них взагалі стосуються не сутності самої парадигми, а неоднозначним трактуванням і перекладом терміна *sustainable development* (збалансований, правильний, рівномірний, стійкий тощо). Хоча немало і відвертих противників ідеї сталого розвитку з погляду можливого погіршення соціального становища у світі, а відтак і загострення економічних, продовольчих, політичних та військових проблем.

Ми не можемо не погодитись з позицією А. І. Крисоватого та О. М. Десятнюк, які зазначають, що «зміст сталого розвитку слід розуміти як систему взаємних постійних і безперервних процесів: екологічного розвитку особистості; якісних трансформацій природокористування; опори на інноваційний технічний розвиток; екологічної спрямованості всіх інвестиційних проектів; екологізації права та інституціональних відносин [2].

Аналізуючи парадигму сталого розвитку не можна не визначати той факт, що багато рішень з нею пов'язаних за своєю сутністю залишилися декларативними [3], а отже, потребували детального опрацювання для впровадження в господарську практику вже на національному рівні кожної окремої країни.

Особлива увага в концепції сталого розвитку надається сталому землекористуванню та розвитку сталого агровиробництва. Задля досягнення сталого розвитку світової спільноти сільському господарству відводилося і відводиться особливе місце – воно повинно спільно з відповідною сервісною інфраструктурою компенсувати панування індустріального типу

виробництва і забезпечити соціальний та економічний розвиток, а також охорону навколишнього середовища [4].

При цьому особлива роль сільського господарства пояснюється, перш за все, тим, що сільське господарство в порівнянні з іншими сферами людської діяльності найближче до природи, в ньому безпосередньо використовуються природні ресурси, перш за все родючий (органічний) шар земної поверхні, на утворення якого пішли тисячоліття [5].

Тим самим «сільське господарство має великий вплив на навколишнє середовище, в тому числі на сільську місцевість. І цей вплив протягом всієї історії людства було виключно негативним, що пов'язано, перш за все, з інтенсифікацією сільськогосподарського виробництва в бажанні повного задоволення людських потреб в їжі і прагненні постійного поліпшення якості харчування – його складу і структури.

Література:

1. Національна парадигма сталого розвитку України / за заг. ред. акад. НАН України, д.т.н., проф., заслуженого діяча науки і техніки України Б. Є. Патона. – Вид. 2-ге, переробл. і доповн. – К.: Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України», 2016. – 72 с.

2. Сталий розвиток аграрно-індустріального регіону: передумови, загрози і перспективи досягнення / за ред. д. е. н., професора А. І. Крисоватого та д. е. н., професора О. М. Десятнюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2016. – 440 с.

3. Стегней, М. І. Роль малого бізнесу в соціально-економічній системі Закарпатської області / М. І. Стегней, І. М. Бошинда, В. Я. Попфалуші // Причорноморські економічні студії: науковий журнал / гол.ред. К.С. Шапошников. – Одеса, 2019. – Випуск 34. – С. 125-128.

4. Стегней, М. І. Організаційно-економічні засади розвитку малого бізнесу карпатського району / М. І. Стегней, І. О. Іртищева, І. М. Бошинда // Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія «Економічні науки»: збірник наукових праць. – Харків, 2019. – №1. – С. 261-270.

5. Стегней М. І. Аналіз виробництва сільськогосподарської продукції в контексті продовольчої безпеки: регіональний та національний аспект / М. І. Стегней, Г. Г. Білак, А.-М.І. Архангельська // Економіка та суспільство: електронний науковий фаховий журнал. – Мукачево, 2017. – №12. – С.149-15.

6. Stehnei M. Strategic Priorities and Effectiveness of the Implementation of the State Policy for Sustainable Agricultural Development in Ukraine / М. І. Stehnei, І. О. Irtysheva, Y. Boiko [etal.] //

УДК 334.716

**Н. Ю. БОРА,
А. ЯРЕМА**

Мукачівський державний університет

МЕТОДИКА ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МЕДИЧНОГО РИНКУ

На сьогоднішній день, ринок медичних послуг в Україні перебуває у стані так званої трансформації. Це пов'язано з оголошеним процесом реформування системи охорони здоров'я в Україні, що в свою чергу зробить вагомий внесок у розвиток ринку медичних послуг. У свою чергу це сприятиме появі нових медичних приватних центрів, новітніх медичних закладів, які зможуть надавати якісну та конкурентоспроможну медичну послугу, що носить назву – медичний продукт. Таким чином, медичні заклади поступово перетворюються на комерційні структури з необхідними атрибутами підприємницької діяльності[3].

Сучасний ринок медичних послуг є складним, багаторівневим, поліфункціональним утворенням, формується спонтанно і хаотично, а в деяких регіонах доволі повільно [2].

Посилення конкуренції на ринку медичних послуг змушує медичні установи шукати принципово нові моделі розвитку. Тому підвищується актуальність застосування комплексу маркетингу як найефективнішого засобу зміцнення позицій медичних установ і надання медичних послуг. Окрім цього, важливою детермінантою здоров'я є потенціал і раціональність в роботі системи охорони здоров'я, що потребує суттєвої перебудови.

Конкурентоспроможність підприємства на ринку медичних послуг являє собою здатність відповідати вимогам конкурентного ринку, задоволенням потреб пацієнтів, вираження цінності послуги, її якості, сервісу, клієнт-орієнтованості, високого кваліфікаційного рівня медичних фахівців у порівнянні з іншими аналогічними медичними установами, представленими на ринку медичних послуг. Інакше кажучи, це здатність медичних послуг конкурувати з послугами інших учасників медичного ринку в конкурентній боротьбі за пацієнта, за право займати своє місце, утримувати й нарощувати свою частку.

На нашу думку, конкурентоспроможність на ринку медичних послуг – це така позиція медичних підприємств (медичних клінік, лікувально-профілактичних установ, поліклінік та

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>